

John Wycliff

MUŽ, KTORÉHO NÁBOŽENSKÝ SYSTÉM VYPLŮL, ALE EURÓPA NESKÔR PRIJALA

Takmer všetci historici sa zhodujú v tom, že predohrou pre veľkú európsku reformáciu, ktorá oslobodila Božie slovo z rúk náboženskej tyranie cez Martina Luthera a ďalších reformátorov a priniesla pre Európu prosperitu a nové spravodlivejšie usporiadanie sveta, bolo vystúpenie Božieho muža John Wycliffa v Anglicku.

Nezávisle od Petra Valdesa, zakladateľa veľmi zaujímavého biblického hnutia nesúceho názov "valdenski" /písali sme o nich v magazíne/, pudený Duchom Svätým sa tak, ako Valdés, odvážil vystúpiť proti nebiblickej praxi cirkevnej moci, proti odklonom od učenia Ježiša Krista.

Jeho vystúpenie za pravdu Božieho slova a proti bludným učeniám bolo prijaté s veľkým nadšením na kráľovskom dvore i medzi prostým ľudom.

Na sklonku života však bol donútený utiahnúť sa do ústrania, keďže sa dostal do rozporu aj s kráľovským dvorom. Ním hlásané pravdy Božieho slova ešte "doba" nebola schopná prijímať v plnosti, ako je to aj dnes, ale nič to na tom nezmenilo, že sa veci dostali do pohybu a Európa sa začala pomaly, ale isto odvracať od pohansko-kresťanskej náb. praxe plnej poverčivosti a začala sa obracať ku Božiemu slovu. Nič už nemohlo zastaviť nástup biblických hnutí, hnutí Ducha Svätého.

Božia kariéra kontra kariéra v službách náboženskej moci, ...alebo "vyber si dnes život alebo smrť" (5 M. 30:15)

John Wycliff, nebol nejaký blúznivec, nevedomec, aj keď ho neskôr pomenovali kacírom. Dokonca ešte aj dnes ho úplne samozrejme v kat. literatúre nazývajú

"kacírom" a zámerne tak zavádzajú čitateľov.

Dôvod je veľmi jasný.

John Wycliff totiž nebol hocikto, bol to vzdelaný človek, ktorý sa pod vplyvom svetla Božieho slova odvrátil od nepravého náb. učenia k Bohu a Jeho slovu.

Narodil sa v roku 1329 v anglosaskej šľachtickej majetnej rodine.

Študoval v Oxforde filozofiu, teológiu a právo.

Spočiatku bol veľmi oduševnený pre Aristotela a Augustína, piliere katolíckej filozofie a teológie, hlavne z toho dôvodu, že ešte neokúsil sladkosť a moc Božieho slova.

Nemohlo ho to samozrejme naplniť, a keď sa dostal k Božiemu slovu, úplne k nemu srdcom prilnul a všetko, čo dovtedy vedel, zavrhol a považoval to za stratu, presne tak ako apoštol Pavol.

Predtým však bol isté obdobie dokonca predstaveným Canterburského kolégia, rektorom Oxforadskej univerzity a súčasne vykonával farskú službu v Lutherworthte.

Z toho všetkého je zrejmé, že veľmi dobre ovládal učenie a prax katolíckej cirkvi a práve preto mohol odmietnuť všetko, čo bolo v rozpore s biblickým učением.

Napriek tomu, že John Wycliff bol obmurovaný filozofiou a teológiou, Boží Duch si našiel cestu do srdca tohto muža a cez neho pohol základmi náboženského systému, ktorý držal vo svojej moci nielen Anglicko, ale i celú Európu. Ako vidíme, Boh má zmysel pre humor. Keď je Wycliff, dá sa povedať na výslni kariéry, je povolovaný pravdou, aby bez ohľadu na to, ako ho bude akceptovať okolie - ľud a kráľovský dvor a samozrejme celá náb. mašinéria, vrhá sa

do sladkého dobrodružstva hlásania pravdy bez ohľadu na okolnosti a situáciu.

Človek dotknutý láskou Božou, človek zamilovaný do Božieho slova, je ochotný všetko zanechať a nasledovať pravdu i na hranicu, ako to urobil neskôr napr. Ján Hus a iní, o ktorých ak Boh dá, tiež budeme písať.

Takže dostal sa pred voľbu, pred ktorú každý človek raz v živote musí byť postavený.

A on si vybral život, pretože Ježiš si ho vyvolil pre veľkú službu, vďaka Bohu.

Nebolo mu preto ťažké pre poklad kráľovstva Božieho zavrhnúť týmto svetom uznávanú múdrosť (Aristotela....). Každého, kto sa však rozhodne pre život, smrť vypluje....

Vyplutý náboženskou veľrybou, ale šťastný

Jonáša potom, čo činil pokánie a rozhodol sa počúvať Božie slovo, veľryba nemohla stráviť a musela ho vyplúť (Jon.2.1-11). Ani Johna Wycliffa už nemohla náboženská veľryba tých dní stráviť ako Jonáša.

Smrť - náb. systém - ho síce vyplula, no on neľutoval.

Stávajú sa také sladké prípady.

Boh s veľkou chuťou "kríži" satanovi jeho plány, začal to robiť už na Golgote.

Satan si vychováva človeka, vzdeláva si ho do svojich služieb, aby ho na konci života "odmenil" peklo /alebo očistcom, čo nie je nič iné len iný názov na peкло, pretože očistec neexistuje - pozn. autora/ a tu mu ho Boh "šlohne", zachráni ho a začne satanovi skrze neho vyprázdňovať jeho náboženskú klieťku, ktorá nie je nič iné ako skladisko duší pre peкло.

A v nebi sa všetci dobre zabávajú.

Takýto nebeský piknik museli mať v deň, keď sa Wycliff obrátil a zasvätil službe Bohu a Jeho slovu.

Systém ho "vypl'ul", pozbavil všetkých úradov a ponechal ho len na jeho fare.

Keďže z Ríma, centra svetovej moci, prichádzali stále naliehavšie hlasy pobádajúce na riešenie otázky Johna Wycliffa, ktorý už medzitým plnou parou svojimi kázňami búšil na brány Ríma, Londýnska a Oxfordská synoda, ktoré ho mimochodom spočiatku maximálne podporovali v jeho smelom a odvážnom kázaní, pod týmto politickým nátlakom vylúčili z univerzity a vyhlásili jeho tézy za mylné.

Aj keď ich hriali pri srdci slová kázané Wycliffom, predsa len je "košel'a bližšia ako kabát", a už aj vtáci štebotali, že Wycliff úplne upadol do nemilosti železného ramena mocného Ríma....a kráľovstvo Božie je predsa ešte ďaleko a

hallelujah.

Začínajú ich označovať rôznymi prívlastkami ako sektári, fanatici, kacíri a nakoniec im prischno pomenovanie "lollhardi" - rozsievачi zlého semena.

Tak ich nazvala náb. moc, oni však neochvejne rozsievajú to najmocnejšie, najčistejšie, najpravdivejšie semeno, semeno pravdy - Božie slovo.

A chvála Pánu, ujíma sa.

Hlásajú spolu s Wycliffom pravdy Biblie:

-pápežstvo je zbytočné, jedinou hlavou cirkvi je Kristus, pápežský úrad je inštitúcia Antikristova

- ľudia sú Bohom vyvolení a predurčení na večné spasenie

- sposed' a odpustky sú výmyslom ľudí a nemôžu ovplyvniť spasenie.

-rehoľný život Boh nechce, vymysleli to ľudia, nemá žiadny zmysel

-písmo sv.- Biblia - je jediným prameňom viery

-osobitný kňazský stav neexistuje, všetci

Primitívna pomsta

Napriek oficiálnemu odmietnutiu z politických dôvodov /samozrejme, že to nie je dôvod na ospravedlnenie v Božích očiach/ John Wycliff ostáva národným hrdinom v očiach takmer všetkých vrstiev anglickej spoločnosti a nedovolia, aby si náboženská mašinéria vyvršila počas jeho života na ňom nenávisť.

Boh ho chráni.

Pokojne pracuje a káže pravdy evanjelia a tie sa šíria po celej zemi.

Na lutherworthskej fare dokončuje svoje dielo Trialodus /rozhovor pravdy, múdrosti a lži/ a v roku 1384 si ho Pán povoláva po dobre vykonanej práci domov do neba.

Keďže ho satan nevedel počas života umučiť, svoju zlosť na ňom vyvršuje až po smrti.

Potom čo ho tzv. Kostnický snem na vlastnú škodu označuje za bludára a jeho učenie zavrhuje, v roku 1427 vykopú jeho mŕtvolu a spália.

Až nepochopiteľná zlosť a nenávisť, pomsta, ktorá skrýva v sebe niečo obudné, choré a zvrátené.

Náboženská moc nebola šťastná, pokiaľ sa neuspokojila s aspoň takouto pomstou tomuto človeku, ktorý miloval Ježiša Krista a pravdu Božieho slova viac ako hoc svoj život.

No jemu už nemohli ublížiť. Jeho telesné pozostatky spálili - aká to nepochopiteľná nenávisť od tých, ktorí majú plné ústa lásky - ale slová pravdy kázané týmto Božím mužom nedokázali spáliť.

Po jeho smrti sa prebudenie, nazývané po ňom viklifizmus, ujalo a šíriť sa ďalej až do Prahy.

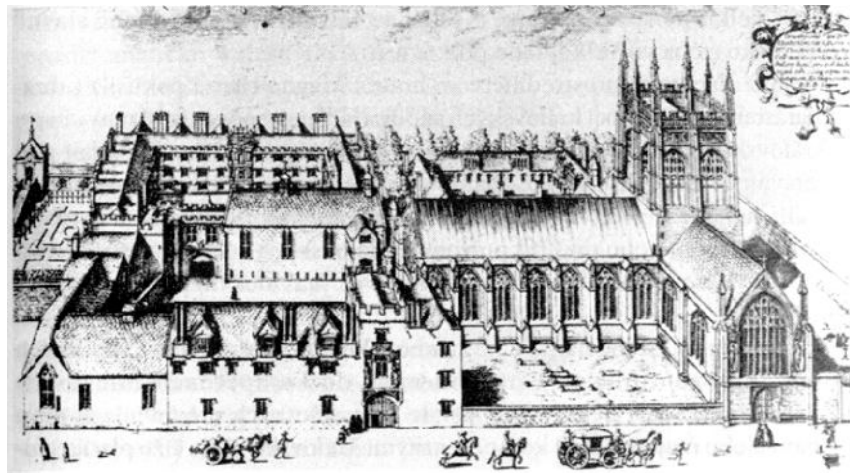
Z "tvrdošijných lollhardov" /mužov, ktorí nerobili kompromisy a nezľakli sa zastrašovania/ niekoľkých upálili na hranici, no mnohí z nich sa utiahli pred prenasledovaním do Čiech.

Duch Svätý si začínal v súlade s biblickými prorockými razit' priestor pre svoje veľké prebudenie, ktorého súčasťou sme aj my dnes.

Nech nás to všetkých povzbudí, pretože aj z nás chce mať Boh "lollhardov", rozsievачov semena Božieho slova.

Ak by Wycliff žil v dnešnej dobe, určite by sa cítil dobre v Oáze viery a Wycliff sa už síce dnes teší nebeskej sláve, no ty si ešte na zemi a môžeš byť jeden z nových "wycliffov".

Skôr ako odídeš domov stretnúť sa s Ježišom a aj s Wycliffom... a ostatnými.

Oxford - tu študoval Wycliff a neskôr bol rektorom univerzity

svet ešte tak blízko, tak milý John, aj keď si nám hovoril slová pravdy, nie je pre ne priaznivá doba.

Tak si leť....

No s ním odletel z univerzity i nebeský vietor.

Vypl'uli ho a s ním aj pravdu.

No prebudenie a šírenie Božieho slova už nedokázali. "Lollhardi" rozsievajú Božie slovo po celom Anglicku

Aj keď ho oficiálna náb. - pol. špička odmietla, mnoho kňazov sa priklonilo ku Wycliffovi, chodili k nemu na lekcii.

Medzi ľuďmi sa začínajú objavovať po dvojici kazatelia, ktorí šíria dobrú správu - semeno Božieho slova.

Wycliff vysielal misionárov a oni kážu, bývali kňazi a laici, a ľudia sú spasení,

veriaci sú všeobecným kňazstvom

-uctievanie relikvií, ostatkov mŕtvych, je modlárstvo a okultizmus, teda ťažký hriech

-zádušná omša za mŕtvych je hriech a nemá zmysel, absolútna nebiblickosť -

sviatosti - výmysel náboženstva

-odpustky - bezcenná lož - chlieb a víno sa kňazom nepremieňajú nejakou zvláštnou

mocou kňaza, zostávajú naďalej chlebom a vínom - jeden z prvých odhalil a pomenoval nebezpečný blud s názvom transsubstanciácia

- za najdôležitejšie považuje hlásať ľudu slovo Božie, a preto vysielal kazateľov po

dvoch medzi ľud A snád' jedna z najcennejších vecí, ktoré robí pre

Anglicko, Európu a celý ľud, preloží Bibliu do anglického jazyka - hallelujah.